EESTI PÄEVA-LEHT

ESTNISKA DAGBLADET

12. aastaläik

Toimetaja Juhan Kokla

Vastutav väljaandja (ansv. utg.) Hans Schöier

Peatoimetus ja talitus:
ESTI MAJAS, Stockholmis, Kocksgränd 3
Aadress: Box 16320
103 26 Stockholm 16
Telefon: 21 84 46

Toimetus Eskilstunas:
Toimetaja Jüri Aus
Aadr.: Eesti Päevaleht, Box 120, 631 02 Eskilstuna. Tel.: 016/14 77 72
Tellimispostgiro nr. 28630

Tellimishinnad:
Aasta ..... kr. 147:—
Termin (4 kuud) ..... kr. 52:—
Kuu ..... kr. 15:—

Kuulutusehind 75 öörl mm.
Artikuulutused 1 kroon mm.
Eskilstuna-Kurirens Tryckeri AB
Eskilstuna 1970

Osavõtjaid Eesti Komitee asemikekogu koosolekust. (Foto Lepper).

Eestlaste tulevikuperspektiivid

E. Komitee asemikekogu koosolek

Rootsi eestlaskonna tulevikuperspektiivid ühenduses rootsi ühiskonnastolmurle hinnangute muutumistega vähemuksiimuste alal ja minoriteetide osatähtsuse suurenemisega olid olulisemateks probleemideks Eesti Komitee asemikekogu koosolekul Stoskholmis 18. aprillil. Leiti, et tuleb leida õige vorm ja sisu, kuidas ära kasutada minoriteetidele edaspidi avanevaid võimalusi. Paralleelselt puudutati ulatuslikult ka noorteprobleemi ning sugupõlvede vahetust eesti ühiskonnas.

Asemikekogu algas peapiiskop J. O. Lauri poolt toimetatud palvusega, misjärele esimees agr. Artur Reintamm avas koosoleku, tervitades liikmete hulgas eriti noorema sugupõlve esindajaid. Mälestati lahkunud liikmeid Jaan Metsa, Paul Rudit, Lilli v. Pressentini, Eduard Olarit ja Linda Nerepit. Koosoleku juhatusse valiti Tõnis Kint, Aksel Mark ja Eeno Penno ning protokollijateks Maldi Kurdve ja Vold. Sõjamägi.

Tegevusrusnded — Eesti Komitee, E. K. Naissektsiooni ja E. K. Göteborgi Osakonna tegevuse kohta — olid üksiksejälgikult koostatud ja kirjalikult liikmetele kätte saadetud, mistõttu nende esinejaks A. Reintamm, A. Lemberg ja J. Aljas nikemalt nende juures ei peatunud. Tegevusaruannete kohta sõna ei võetud ja need kinnitati ühel häälel.

Tegevusaruandes, märgitakse muu hulgas, et 1969. aasta aruanne kannab silmatorkavalt Eesti Komitee 25-aastase tegevuse tähistamise pitsatit ja on pühendatud olulisiteosades kokkuvõtetele veerandsajaastaset tööst ja võõtlusest eesti rahvusgrupi eluõiguste ja kultuuritaotluste eest Rootsis. Samuti kerkib esile Komitee möödunud aasta tegevuses eriti noorieriõ oma intensiivsusega nii noortejuhtide kursuste kui ka noorte organiseerimise alal ja seda ühenduses noorteinstruktorite töölesumisega. Tähelepandavaks tõõsesarvutuseks tuleb lugeda ka aastavahetusel edukalt läbiviidud esimese kasvatupäeva korraldamine Stokholmis.

Täienduskoolide alal esines positiivseid tulemusi, sest uue täienduskoolina algas tööd Gävle eesti täienduskool, samuti Uppsala ja uuesti pärast lühikest vaheaega ka Jonsereds. Möödunud aastal lehtud pingutused uuesti avada täienduskoolid ka Lundis ja Malmös on andnud samuti tulemusi, sest kõiksolevast aastast peale töötavad ka need täienduskoolid. Lootust on ka Borási täienduskoolil tööleasumisegs Eesti Komitee osalisel toetusel on hakanud tööle ka Stokholmi eesti lasteaed.

Oppevahendite koguse on muretsetud uusi noorsooraamatuid, näidendite tekste ja muid eksponaate, ning need on saadetud kasutamiseks eesti täienduskoolidele.

Nõuandetegevus on igra aastaga sina laienenud ja muusumud ühteks olulisemaks Eesti Komitee tegevuslaks, eriti just sotsiaalsel alal, mis on tingitud pensionäride arvu kiire kasvuga ja vajadusega anda nendele nõu ja seletusi pensionide kohta kehtivate kui ka muude sotsiaalsete seaduste ja määruste rakendamise ja kasutamise kohta.

Eesti Komitee kontakt Rootsi võõrustus- ja omavalitsussuutustega oli eelmiste aastate eeskujul elav ja usaldusliik, eriti Koolide Peavalitsuse, Tööturuvalitsuse ja Riikliku Noortenõukoguga. Eesti koolide osas on kogu aeg olnud tihe kontakt Stokholmi ja Göteborgi linnakoolivalitsusega. Valitsussuutustele esitatu mitmeid esildisi ja mõrgukirju

meiepoolsete soovide ja seletustega.

Majandussruande esitas laekur R. Moorma. N. Lindeberg-Lindvet oli huvitatud, miks E. Koolide Toetuskapitali kulud on väikesmad võrreldes tuludega ja kas Toetuskapitalist toetuste saamiseks ei olnud esitatud rohkem avaldusi.

Abiesimees H. Mark näitas arvudega, et vähe ei olegi nii suur ja nendest tagavaradest, mis Kapitalil on, on võimalik käesoleval aastal toetusi anda.

Aruanne kinnitati koos revisjonikomisjoni aruandega, mille esitas revisjonikomisjoni liige Al. Martinson ja millest ilmnes, et Eesti Komitee arvepidamine on kõigil korras.

Eesti Komitee rahalised läbikaigud 1969. aastal olid kokku 1,121,760 krooni, sellest Eesti Komitee büroo läbikaik 143,650 krooni, arhiivitöölste ja õpetajate töötasud 912,789 krooni, Eesti Komitee Koolide Toetuskapitali läbikaik 58,132 krooni ja E. K. Naissektsiooni läbikaik 7,189 krooni.

1970. aasta tegevuskava kandis ette abiesimees H. Mark, kuejuures ta peatus täiendavalt mõne punkti juures. Nii rõhutas ta, et pagulaskonnas toimuva generatsioonide vahetuse tõttu on noorte probleem ja noorsootöö võtmas järjest olulisemat

Järg. lhk. 2.

Karin Luts Liljevalchis

Liljevalchi Kunstihallis on praegu käimas Rootsi Naiskunstnikke Ühingu juubeli näitus (Föreningen Svenska Konstnärinnor). See naiskunstnikke ühing asutati Stokholmis a. 1910 Ida von Schulzen — heimi initsiatiivil sega 70 aastat tagasi.

Ühingul on praegu umbes 300 liiget, näitusest võtab osa 200 kunstnikku 744 tööga. Osa võtma on pa istud 4 vanemat naiskunstnikku: Maj Bring, Tove Friis-Hjort, Ester Henning, Carin Nilson. Näituse raamides on korraldatud veel 4 mälestusnäitust: Ingeborg Gustafsson — Wennlund, Karin Norelius, Nihnan Santesson, ja Ines Leander; separaatnäitused. Näituse kommissariks on kunstikriitik Gunnar Hellman. Üldise sisaldab näitus rohkesti ajaloolist ja kaasaegset kunsti.

Viie tööga võtab sellest näitusest osa ka Karin Luts, kes on selle ühingu tegevliige olnud alates a. 1963.

Karin Lutsult näeme esimeses suures saalis ühe õlimaali: "Arheoloogiline maastik", mis oma müstilisult sugestiivse dramaatilisuse poolest kuulub K. Lutsu paremate surrealistlike maalingute hulka. Väljas on peale selle neli värvilist akvatintat: "Talvelinnud", "Vegetatiivne kujundus", "Nostalgia", ja Saared. Need kuuluvad kunstniku praegu käsiolevasse suurde akvatintade siiti, mida kunstnik ise nimetab intiimsete poeetiliste pihtimuste siidiks. See näitus on avatud 10. aprillist — 10 maini 1970.

● **Kanadas St. Catharinesis toimunk praegu kunstnik Endel Kokal oleva näitus.**

Kai Päätsuke

Juhan Kokla

Göteborgi Eesti Maja peakoosolekust osavõtjate registreerimine. (Foto O. Kopler).

Paula Roove

Paula Roove suur menu Linginädalal

GÖTEBORG (EPL) — Göteborgis järjekordne Linginädal, kus eesti võimlemispedagoog pr. Paula Roove, õpetaja Rudebecki gümnaasiumis, saavutas oma tiitarlastega suure menu ja tähelepanu.

Handels-Tidning kirjutab, et "õhtu kõrgpunkt kuulus kahtlemata Rudebecki gümnaasiumi esinemisele, mis olid täidetud rütmi, ilu, hoo, painduvuse ja elastsusega ja perfektse koostöö-meeleoluga. Opetaja Paula Roove kutsuti välja lilli ja publiku ovatsioone vastu võtma — pärast seda ülimalt nauditavat programmi, mis ta oli oma tüdrukutega sooritanud."

Kaasas oli ka kaks endist õpilast — Eva Orrensjö-Rydell ja Barbro Rydell.

— Göteborgs-Tidningens kirjutab Sven Rydell: "On juba varem nenditud, kuivõrd fantastiliselt palju võib üks kool välja võluda häid võimlejaid. Paula Roove fantaasia rikkad allikad on ammendamatud. Tema pädevusele — kaastada noorust nendeks avanseeritud esinemisteks — on raske leida küllaldaset hindamist. Ning seejuures nähtud tüdrukuis elurõõm. Nõnda peabki see olema ja nad nätavad ka seda — vastandina paljudele teistele gruppidele, kes võtavad kõike surmtõsiselt."

Stockholmis Södra teatris toimunud eesti teatri 25-aasta juubelietendusel oli täiesrualiko ja elavalt kaasa rõõgeriv publik. (EPL-foto Tippo)

Viis stipendiaati Rootsist said USA eesti stipendiumi

NEW YORK (EPL) — Eesti üliõpilaste toetusfond USA-s tegi teatavaks tänavused Jüri Lellepi nimelised stipendiumid kokku 65.000 krooni (13.000 dollarit) ulatuses. Auhinnasaajaid on 3l, nende seas 5 arootsist — Eeva-Merike Kangro, Mart Nõmm (molemad Lundist), Aaan J. Poska (Stockholm), Kai Päätsuke (Lund), Aarand Roos (Stockholm).

Stipendiumide jagamist korraldab eriline komisjon, mis selleks otstarbeks mälestusfondi eeskirjade kohaselt igal aastal kokku kutsutakse. Komisjonis on esindatud viis eesti organisatsiooni. Käesoleva aasta stipendiumikomisjoni koosseis oli järgmine: Villi Kangro (Eesti Teaduslik Ühing Ameerikas), Kadri Nüder (Eesti Üliõpilaste Toetusfond USA-s), Olev Oisik (N. Y. Eesti Haridusselts), Max Saar (EELK USA Eelmere Praostkond) ja Evi Vellenurme (Eesti Üliõpilaskonna USA-s Villistlaskonna).

Nagu varem teatatud, oli eelokevaks õppeaastaks stipendiumi soovivaldusi saabunud rohkem kui varematel aastatel. Kuna jagamisele tulev rahasumma on ette fikseeritud, siis tuli komisjonil ette võtta põhjalik selektsioon, ja paratamatult piidid mõned küllalt kõrgelt kvalifitseeritud kandidaadid kõrvale jäama. Siiski tuleb märkida, et mõnel juhul oli diskvalifitseerimise põhjuseks puudulik eesti keele oskus. Mälestusfondi eeskirjade üks keskseimaid punkte on, et stipendiaadid peavad rahuldavalt valdama eesti keelt nii suuliselt kui ka kirjalikult.

Tänavused Jüri Lellepi nimelised stipendiumid 1970/71 jagunevad järgmiselt:

ROOTIS:

EEVA MERIKE KANGRO: Sündinud 4. juulil 1950 Lundis. Lõpetas Lundi Eesti Täienduskooli 1963. a., Rootsi pähkkooli Lundis 1966. a. ja gümnaasiumi samas linnas 1969. a. Kõpsustunnistusega. Õpib alates 1969. a. sügisest Lundi ülikooli filosoofia teaduskonnas. Osa võtnud rahvuslikest ürituistest gaidina ja üliõpilaskonna liikmena. Akadeemiliselt kuulub korp! Filiae Patriae ridadesse.

MART NÕMM: Sündinud 28. mail 1946 Geislingenis (Saksamaal). Asus Rootsi koos vanematega ja kaskvemnaga 1951. a. Lõpetas Eesti Täienduskooli 1959. a., tehnikagümnaasiumi 1965. a. insenerieksamiga ja kautsangugümnaasiumi 1966. a. ökonoomiksamiga. Õpib alates 1967. a. Lundi kaubandusülikoolis. Osa võtnud ekstutusest. Eesti Üliõpilaskonna Root-

Järg. lhk. 2.

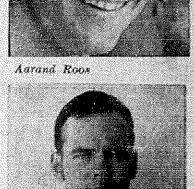

Aarand Roos

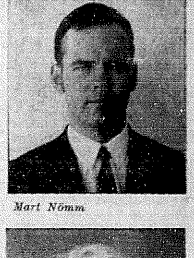

Mart Nõmm

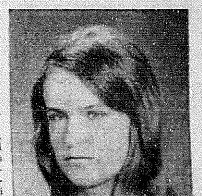

Eeva Merike Kangro

Jahimees peab saagi arvel andma 'normi'

Seoses peatselt toimuva N. Eesti teise vabariikliku jahimeeste konverentsiga Tallinnas avaldas ajaleht "Noorte Hääl" oma 27. märtsi numbris ülevaatliku kirjutise metsloomadest, jahisaakidest, jahimeeste kohustustest riigile jne., mis oma statistiliste arvudega ja metsloomade ja -linduste loendusel kogutud andmetega annab iseloomuliku pildi jahindusest Eestis.

T. Randla, kes on Eesti Jahimeeste Seltsi eeskonnajuhatajaks, annab 1969. aj 1969. a. kohta järgmise kokkuvõtte: "Kuni 1. jaanuarini 1970. a. oli Jahimeeste Seltsil 15.546 liiget, kuejuures seltsi valduses on olnud 3,32 miljonit hektarit jahimaad. Seltsi jahimaadel elab nagu mullugi 6 200 põtra. Metsktisede arv on nga mõnevõrra suurenemud, nend on nüüd 26 000.

Edasi selgub "Noorte Häälest", et metsisigade arv on kahe viimase aasta kestel vähenemud 3500 peelt 2200 peale. 1969. sügistalvisel jahihooajal on T. Randla andmeil jahimaadel küütitud 1631 põtra, 643 metsisiga ja 1258 metskitse. Kuna jahimehed peavad oma jahisaagist oma andma riigile "normi täitmeks", siis sõevatte põdralihu varumine riiklik kohustus, misu latus 75-le tonnile, täidetud.

Järgnevalt selgub esitatud statistikast, et möödunud aasta kestel on jahimeeste saagiks langenud 11826 rebast. Selline suur rebasejahi saak on selestatav sellega, et mitmed rajoonid, nagu Pärnu, Rakvere, Paide ja Raple rajoonid, on marutõve puhkonda kuuluvad. Neie rajoonides oli k.a. algul seltsi jahimaadel umbes 5000 rebast, 3000 kährikoera ja nilsama palju mäkru.

Mis puutub kaurdesse, siis oli neid loenduse andmeil Eestis möödunud aasta lõpul täpselt 100, metsisigu aga 2000. Järjest on vähenemud Eestis ka jõõste hulk, samuti on vähenemas jahilindu arv. Nii on loendatud Jahiseltsi aladel 35 tuhat tetre, 22 tuhat launeptüüd ja 1600 metsist. Eesti kõige populaarsemat jahiloomu, — jänesed, — on 1969. a. jahihooajal jahimeeste saagika langenud 4800. Metsnuigseid lasti mullu 112, ilveseid ainult 8 ning hunte ja karusid pole üldse lastud.

Ernö Kochi mälestades

Nagu juba teatatud, surl 22. märtsil St. Lonisis Ühendriikides kunstnik ernö Koch 72 aasta vanuses. Koch oli rahuvaeli ungarlane, kuid ta elu tugevalt seotud Eestiga.

Kadunu sündis Ungari selles osas, mis jäi 1919. a. Rumeenia alla ja sundis tulevase kunstniku juba noorena pagulespõlve. Ta lõpetas 1922 Budapesti kuningliku rakendiuskunsti koolil kunstniku diplomiga ja jätkas pärast seda kunstiõpinguid Eestis, erialaks olid etsingud, litod, klassimaal, ehitilbised ja graafika. Tulnud Eestisse, Jäigi ta sinna elama, õppides ära eesti keele ja kohtunedes tülelikult. Elanud seal 14 aastat tuli temalgi vastu minna rasketele segadele. Ta pääsis end vene komunistide käite sattumisest asumisega Ungarisse kuni eestlamast ahistaanga ja 3000 grafiilise lehega oma koomingust. Ilda seist on praegu Budapesti kunstimuuseumis. Kui kommunistidel õnnestus ka Ungaris võõrushaarmine, põgenes E. Koch Baijerisse. Ta abikaasa jäi Ungarisse ja hiljem sud lahutusid.

Põgenikuna Saksamaal leidis E. Koch kohe ree liitumiseks eestlastega ja veeti põgenikupõlve Kempteni leagris, kust 1948 emigreerus USA-sse. Jäädes elama New Yorki, tegeles ta siin kunstialal, kirikumaalidega. S.ü aeus ta Floridasse ja siiat Chicagosse. Seal ühelilla ta Juta Kajatiga, pewel 4. Karj tüvega, kellega koos esili St. Lonisi, Mo. kus jõuab E. Kochi elutee. Leinama jäid teda abikaasa, kaks tütart perekondadega ja oma kunstiteosse oma poja ernu.

EPL 27. aprillil 1970

RESERVATSIOONID

Keset mitmelt poolt sadavaid ja muudel põhjustel. Konventsioonisüüdistusi USA vastu rahvusvahelisi kuustes" Vietnami sõjas, on president Nixon päevakorda tõstnud UNO rahvusvõrava vastase konventsiooni ratifitseerimise. Ilmselt nõitamaks, kus USA tegelikult ideoliselt seisab.

Ühendriigid nimelt ei ole seda konventsiooni ratifitseerinud — asi jäi "jää peale" juha aastal 1968, kui taekordne president Harry Truman konventsiooni senatile heakskiitmiseks saatis. Ratifitseerimise jä kes, kuna juriidiliselt ei ole küllalt selgepähkline ja ideeline, UNO-le sellise vastuvõetuse teostamiseks kompromissiksid on jätnud sisse kriitiline läbiarutelude ja avatud kommunistlikkude diktatuuridele võimaluse minna inimõigusteemal ja jätkata rahvusvõrevad. Need vastuvõetud ei ole seejuures ka mingis. President aga vaatab asja ilmselt selleki eesmärgiks, et idarinnal vastu USA eemalejäämist propagandistlikult ära kasutada, mida on juba tehtudki. Maailma suurimate rahvusvõrevade teotaja näeb lihtsalt hädemaitult näpuga USA-le vastaste, see mäe on rahvusmõrva kaotamise vastu!

Kui vaadelda rahvusmõrva vastase konventsiooni saamisluju Liitunud Rahvaste Organisatsioonis (UNO-, siis ilmneb sellest üsna nahaalne kauplemine kompromissi saavutamiseks. Tulemuseks oli konventsiooni sisu vesistumine selleni verra, et tedi ei saa kasutada allakirjutajate vastu isegi tõsiteemalist juhtudel.

Mõlemaltavasti võttis UNO täiskogu omal ajal vastu erilise deklaratsiooni rahvusmõrva küsimustes, mis pidanuks kujunema loomulikkuks aluseks hilisemale konventsioonile. Deklaratsioonis määrati, et rahvusmõrvaks ja roimaks tuleb lugeda ilmeste ja eriste gruppide hävitamine rasstlist, poliitilistel kaks processteost: "Lehmatapja" "Tallermaa" ja juulutuskogu "Oma koli, oma voli." Teistkordne Lellepi stipendiaat.

Valjapool Roetsit määrati stipendiumid järgmistele eesti ülõpilastele:

Amerika Ühendriigid — Maaja Maaja Duesberg, Peter Kreckovic, Ülle Lepasaar, Ellen Lipp, Maano Mülles, *Taivo Nazber, Ann Piret Parbest, Maria Pedak, Peep Rebane, Juhan Rünne, Ain Veske, Andres Wrikmäe.*

Australia — Pia Kollist.

Kanada— Arvo Kuld, Anne Kõressar, Jaanus Marley.

Saksamaa — Aare Hannig, Linda Reet Kallas, Tiiu Ann Kajlas, Toomas Kurrik, Ivika Ots, Thomas Ots, Irja Helle Palm, Raol Sander, Ene Schmidt, Rene Tomingas.

Ajaiste suurem eestlaste keskus, kust kolme aasta jooksul ei ole tulnud ühtegi soovisavaldust Lellepi stipendiumiks on Inglismaa. Austraalia stipendiaat eelolevaks aastaks on selle mandri kohta esimene.

● **Baltimore eesti koguduse nõukogusse valiti veterinäärarst Evald Aärma, Eduard Siimsen ja Arvo Ullm (nutiena) ning Gottleib Peets edasi järgnevaks 3 aastaks. Revisjonikomisjon koosseisus Voldemar Künnapa, Heino Ederma ja Evart Sarapik valiti tagasi. Loteriitoimkonda valiti Helene Sams, Nelliie Leetsar ja Hain Ainson (endised) ja Endel Kasseoru ning Voldemar Künnapa (uued).**

Viis stipendiaati

Algus lk. 1

sis esimees (1970). Eesti Ülõpilaskonna Lundis juhatuse liige. Akadeemiline EUS-i liige. August Schönberg nimelise stipendiumifondi laekur. Lellepi stipendiaat kolmandat korda.

JAAN J. PÕSKA, JR.: Sündinud 17. veebruaril 1945 Hälsingborgis. Lõpetas Stockholmi Eesti Gümnaasiumi 1967. a. Õpib alates 1967. a. Stockholmi ülikooli õigusteaduskonnas. Akadeemiline EUS-i liige.

KAI PAASKE: Sündinud 7. novembril 1944 Schwerinis (Saksamaal). Asus Rootsi koos vanematega 1948. aastal. Lõpetas Eesti täienduskooli 1956. a. Elanud Lundis ja lõpetanud seal algkooli, reaalkooli kui ka gümnaasiumi. Tegutsenud gaidina. Õpib alates 1963. a. Lundi ülikooli filosoofiaõiguskonnas. Eesti Ülõpilaskonna Rootsis sekretär (1970). Akadeemiliselt Eesti Naisüõpilaste Seltsi liige Lellepi stipendiaat teist aastat.

AARAND ROOS: Sündinud28. mail 1940 Tartus. Põgenes Rootsi koos vanematega. Lõpetas keskkooli Lundis 1956. a. ja Stockholmi Eesti Gümnaasiumi küpsuseksamiga 1965. a. Lõpetas Lundi ülikooli 1969. a. kaeleteadure alal filosoofia kandidaadi kraadiga. Kandidaaditöena esitas uurimuse Türgi eestlaste eesti keelest. Kavatseb jätkata õpinguid kõrgema kraadi omandamiseks lingvistika alal. Tegutsenud hundu- ja skautjuhina, Rootsi Eestlaste Ülõpilaste kultuurkomisjoni liige. Trükis avaldanud

Ärge unustage, et 1. mail algab uus tellimisperiood. Aeg on uuendada terminitellimisi.

EESTI PÄEVALEHT

E. Komitee asemikekogu koosolek

Algus lk. 1

esa meie tegevuses, eriti et säästa eesti noori eesti ühiskonnale.

Teise probleemina ta tõstis esile arhiivitööliste küsimuse, kuna kehtivate eeskirjade järele tahetakse arvata pensionile kõik arhiivitöötajad, kes saavad 67. a. vanaks. See on Komitee ja teiste eesti organisatsioonide tegevusele tõsine ja ohtlik seisukord.

Praegu töötab E. Komitee vähendusel 29 arhiivitöötaja, kelledest 1/3 on jõudnud pensioni ikka. Et vanad arhiivitöölised saaksid edasi töötada, selleks on pöördutud uuesti Kuninga poole ja tõsiselt lootusi on, et palved tagajärgi annavad.

Uus tegevuskava sisaldab rida olulisi ülesandeid. Nii tahetakse suurt tähelepanu pöörata noortetööle ja noorteinstruktorite tegevusele, et väljа arendada eesti noorteorganisatsioonide võrku, mis hõlmaks kõiki omavalitsusi piirkond, kus asub eesti noori ja maksimaalselt kaasa aidata meie noorteorganisatsioonidele ja noortele nii tegevuse sisustamise osis kui ka majanduslikult. Koostöös E. Komitee Kooli- ja noortetoimkonnaga jätkatakse noortekarteegi koostamist. Ülatuslikud on ka noorteinstruktorite teised ülesanded, mis on fikseeritud Eesti Komitee juhatuse poolt ja mis näevad ette otsese ja riheda kontakti kõijundamist noorteorganisatsioonide, eesti koolide ja eesti kodude vahel, samuti ülesandeid seoses uuet noortejuhtide leidmisel, noorejuhtide kuresuste ja õppelaagrite korraldamisel, noortelõvide puutuvate broshüüride koostamist ja Noortetöö seeria väljaandmise jätkamist. Kavas on ka kaks noortejuhtide kursust.

H. Mark tuletas meelde vajadust valvel olla eesti koolide ja täienduskoolide huvide eest nii ning võimaluste leidmist uute täienduskoolide asutamiseks, millisid nüüd riiklitoetuse ühtu on kõrgem majandada. Koolidele on vaja hankeiva eelkõlelaiste mänguringide nõol. Tarvidus jatkub ka vabaharidustöö ja harrastusringide osas.

Vabaharidustöö raames panna eriline rõhku koduse kasvatuse edendamisele, milleks avaldada selgitavad artikleid ajalehtedes, korraldada loengusõhtuid ning kooviibimisi ja tähendusi eesti ja kodude vahelist koostöõd. Korraldada kasvatuspäev Stokholmis ja algatada kasvatuspäevade korraldamist ka teistes keskustes.

Kõneleja pidas tarvilikuks uudsusena luna ülerootsiline juristide nõuandjate work testamentide tegemiseks ja tuludeklaratsioonide täitmise abistamiseks, kuna on ilmnenud vajadus sellise varami järele.

Anda endiselt ka eesti ettevõtetele maksugaranttiisid. Panna eriline rõhku Komitee liikmeskonna noorendamisele ja generatsioonide vahelise sõbraliku koostöö viljelemiseks, pöördes tähelepanu komitee teerida võimalikult rohkeaa rutilisele noortega. Arendada edasi senist head koostööd teiste eesti organisatsioonidega ning püüda suuremaid rahvusliikide ürituste ja aktsioonide ni viia ühiselt, samuti lahendada ühiselt ka olulisemaid rahvusliikke üldprobleeme. Kaaluda vajadust uute pürkondlike konverentside korraldamiseks koostöös kohaliike seltskondliike organisatsioonidega.

Tegevuskava kohta võeti elavalt sõna W. Muld tõhutas, et tegevuskava kohta on oluline mõtteid vahetada ja ülesandeid ette näha ka pikemas perspektiivis. E. Komitee peaks leidma moodus ka ülesanluse, et vanadekodudes olevad Eesti vanad koondataks kommuunide ulatuses ühte vanadekodusse, kuna paljud ei oska rootsi keelt ja seetõttu on neil ka ühiselust praegu vanadekodudes raske.

Noortetegevust tuleb kavandada palju laiemas ulatuses, eriti silmas pidades segabiheludes sündinud lapsi, et need jääksid ka eesti ühiskonda. Mil eesti noori ei ole kõrvalda, seda tuleb tõsiselt kaaluda. Võibolla tuleks moodustada noorte kokkutulekuid ja kaaluda noortekoja koordineerimist, samuti noorte kirjavahetuse korraldamist jne.

Väga tähtis on ka Eesti Komitee organisatsioonl laiendamine ja väljaarendamine, kas usaldusmeeste võrgu loomisega või mõnel muul viisil.

T. Kint pidas soovitavaks leida võimalusi vanadele pidevama kontakti loomist omavahel, samuti kaasaatimast arstiabi suhtes, ja mõne eesti usaldusarsti leidmist, et vanad saaksid oma hädaaid arstidele paremini selgeks teha.

J. Ungerson soovitas kinkida igale 5-aastasele lapsele eesti sahitsa ja seada ametisse rändõpetaja.

A. Horm rõhutas oma sõnavõtus lõika, et rootsi ühiskondlikus elus hakkab järjest rohkem domineerima minoriteediprobleem ja on astutud sammusid selle küsimuse lahendamiseks. Seda arengut peame meie tähelepanelikult jälgima.

J. Ajas pidas vajalikuks leida inimesi, kes õpetaks eesti lastele lugemist ja eesti keelt. Samuti soovitas ta luua rohkemal määral laste mängugruppe ja mänguringe, isegi lõnteisoade kaupa. Ka puudutas ta vajadust eesti laste koolisõidutamist, kuna mitmed vanemad ise ei saa aega oma lapsi eesti algkooli viia.

Helga Kerstell ütles, et Eesti Komitee ülemsoliidi juures on see kõige tähtsam, et rootsi asutused seda tunnustavad. Rootslastega seejamisel on oluline rõhutada, et meie ei ole mitte sisserändajad vaid poliitilised pagulased. Laste mängugruppi le moodustamisel on raskuseks see, et kui 5—6 last kokku tulevad, siis peab ka see korter vastama vajalikule nõuetele. Täienduskoolide juures on teinekord taktiavaks hakkord mõne mõned lapsed ei taha kooli minna ja et ka vanemad ei taha neid sunnida. Tuleks püüda leida võimalusi eesti laste kokkutulekuks raamatukogude juures olevatesse eriruumidesse.

N. Lindeberg-Lindvet arvas, et segabielude probleem ei ole mitte lihtne lahendada. Et noorend puhtidelasnest abielluksid ainult oma kaasmaalastega, on raske teostada. Meie saame ikkagi siin säilitada segabieludest sündinud noori eesti ühiskonnale, kui meie leiame noorduse, kuidas neid tõmmata kaasa eesti noorte hulka ja eesti ühiskonda.

A. Mark leidis, et ka rootsi eestlased peaksid kaaluma võimalusi teatud aegade järele korraldada ülemaalisi rahvakokkutulekuid, nagu seda tehakse USA-s ja Kanadas, milledel on suur ergutav mõju rahvuslikust seisukohast.

H. Mark lõppsõnas tegevuskava kohta mainis, et sõnavõtjad on esitanud rohkesti positiivseid mõtteid ja et juhatus võtab need kaalumiseks, kusjuures tegelikult tõest tuleb peasoa teostada ikka kohtadel sealsete organisatsioonide kaudu.

Tegevuskava ja 1970 a. ularved võeti ühel häälel vastu.

Juhatusest vanuse järele väljalangenud liikmetest valiti kinnisel häältesel juhatusse tagasi E. Anderson, M. Juhkam, A. Lemberg, M. Miscle, H. Nõmmik, A. Peets, V. Sõjamägi ja J. Ungerson ning uuena Jüri Männik. Sellesse juhatusliikmetest jäid juhatusse edasi T. Kiinnapas, H. Mark, J. Mihkelson, R. Moorma, W. Muld, I. Paljak, J. Põdra ja A. Warma. Samuti el tulnud ümervalimisele eelmees A. Reinumm.

Juhatusliikme kandidaatideks valiti ülesseadmise järjekorrad: Maie Martinson, Madli Kurdve ja U. Künnapas. Revisjonikomisjoni valiti ühel häälel endises koosseisus — K. Brenurm, I. Härm, A. Kompus, Ai. Martinson ja K. Tapel.

Asemike Kogu koosolek lõppes juhataja E. Penno lõppsõnadega, kes vaatas optimistlikult tulevaiste Eesti Komitee tegevusele koostöös peaeksaava pöördkonnaga ja ka kaasa eesti rahvale. Seda tõotust kinnitati eesti hümniga.

KUNSTIKROONIKAT

Kevadpoolsaasta 1970 ei ole sama näitusterikas kui seda oli sügisene. Mil Eesti Majas paari kui jooksul toimus mitu kunstinäitust. Sel aastal oli Eesti Majas sinukeseks näituseks Kanada küülaise Abel Lee oma, mis veel praegu saaleelt alles. Ja seal ei ole teadupärast oodata ka nut näitust enne sügist, kuid siis on kavas terveli kolme USA küülaine Eduard Rüga ja kohalikud kunstnikud Karin Luts ja Arnold Koch.

Praegu toimub aga näitus Eesti Rahvusnõukogu ruumides Aleksander Varmalt, kes seal on esitanud kuusteist õlimaali. Kõik nimetatud näitused esitavad loolust kas suurel mõõdul või vähemas ulatusel. Seal on tööd nagu Tormine õhtu, Hommik, Mets, Meri Kevade jt, kahekaa maalingut kannevad nime Lilled ja need on kõrge eriversis. Maalide kvalitees di vahel on raske vähet teha, kuna meed jätavad ärmiselt ühtlase mulje. Tõstaksin esile siiski kahte kui isikliku maitse valikut, nimelt nr 1 Tormine õhtu, mis on ühelt poolt dekoratiivne ja teiselt poolt teatava sügavusega mõtjaga, aeratti oli mõnediv nr 3 Hommik oma õhulise sinise tooniga. Kõik maalingud on ühtlased oma värviga katmise seisukohalt, väljа arvutud Lilled 1, mis on väga ühtlasse värvikorraga. Võibolla väike kunstnik jaktada seda tehnikat, ehk on selles veelgi paremad tulemused. Kes teab?

Liljevalchsi kunstihallis toimub näitus Rootsi kunstnikuniikud 1810—1970, millise näituse komissariks on meile tuntud Gunnar Hellman, kes oli esimese Svea galerii näituse zürii liige ja ka tõõde üleriputaja. Sellel näitusel on ainuisteed esti naiskunstnikuna esindatud Karin Luts. Karin Luts esitab seal neli väga meeldivat graafilist leinte, kõik akvatintatesingud värvides ja ühe õlimaali, mis kannab nime Arheoloogiline maatik. Graafilised lehed näitavad, et Karin Luts on väga hea kolorist ja selles tehnikas ei ole vähemalt eesti kunstis ühtegi samavõrdset.

M.O.

Kultuuri järelkasvuküsimus

Kultuurikoondise üldkoosolekul peetud ettekandes sots. V. Tauli vestles teemal: "eesti kirjanduset, kunstist, muusikast, teatrist ja teadusest Rootsis ja Eestimaa oli asjutundlik kokkuvõte eestlaste kulturiliisest tegevusest siin. Palju on tehtud eesti kultuuri arendamise ja tallelamise heaks.

Kuid kas ei ole see kultuuritaliste eesilaste koondis, kes oma aktiivilõimetega kannab eestilist pärandit põlvest põlve? Kahjuks pole see nii. Dets. Tauli mainis kõige esimeses tooniga, et meie kultuuriliistest üritustest ei võta osa noorem generatsioon.

Kui vaadata rahvast E.Vabariigi aastajuubeleva aktustel, kontsertidel, teatrietendustel või mõnel muul kultuuriõhtul, siis tuleb sinna sama publik, mis oli anno 1945. Ainult read on harvenenud ja hõbehall katab paljude juukseid.

Samuti puuduvad noored keskorganisatsioonide juhatustes. Vijmasel ajal on keskorganisatsioonides peetud üldkoosolekuid. Ma olen uurimisel leidnud et nende esinduskogus ja juhatustikmete keskmine vanus on üle 60-ne a. Eeloleval sügisel on REE valimised, kuid ei ole eeldusi, mis lubaks oletada et ka selle koosseis noorenegs.

Kuid nõu ei ise maininud, et neid ei huvita koosolekud, kus vanad küidavad isendid ja oma politiikat. Praegu oleks aeg, kus ka meie poliitline valisvõitluse töö peaks kandma ka nooremale generatsioonile, sest meie vöi meie järgiaste kodumaale tagasipöördumise aega ei tea keegi ennustada.

Ka meie tänavune tulihingelisem E.V. aastapäeva aktuse peakõneleja dr. Maria Kleitsman kinnitas: "Iga päevaga langevad ridadest välja need, kes seni on teadlikku eestlust kannud. Vanem põlv ootab, et uus põlv tuleks asemele. See on suurim soov, mis lahkuval generatsioonil on."

Kuhu on siis jäänud meie järgnev generatsioon? Kas rahvuslik kasvatus ei ole tähtsud oma missioon? Rahvuslik kasvatus ja eesti keel, kes on need, kes selle eest hoolitsevad?

Koolid, kirik, kunstid, kirjandus, teadused ja kultuurorganisatsioonid. Aga kõigepealt eestikeelne raamat, ajaleht ja ajakiri.

Kui noor vöördub eestikeelsest raamatust, siis ta vöördub pea ka eesti rahvusest.

Kiriku rahvusliku kasvatuse võimalused meie oludes on väga piiratud.

Mis puutub eesti kooli, siis algkoolides Stokholmis ja Göteborgis ja 11 täienduskoolis tõle maa on kooljuhatajad ja õpetajad andnud oma parima eesti noorte kasvatamisel rahvuslikus vaimus.

Mis saab eesti teismelisest noorusest kui ta lahkub eesti koolist, kas ta kaob kui vits vett?

Viimastel aastatel tõõtab E.Komitee juures kaks noorteinstruktorit ning kooli- ja noorteõpetamoma juhtimisel toimuvat. Võitlust eestlaste noorte ümervõrgutamise vastu tuleb hinnata kõrgelt. Kuid selleks on ka tarvis teiste organisatsioonide abi, et tulemused oleks efektiivsamad.

Noorte loenduse andmetel on meil tüks kolmandik 2000-de teismelisest noorest organisatsiooni skautidegaide ridadesse, kus nende kokkuhoid ja rahvuslik kasvatus jätkub. Aga kuidas on nende huvi eesti kultuuriliste ürituste vastu? Võrga väike. Miks ei huvita meie noori eesti kirjandus, teater, kunst ja helilooming? Ei usu, et eesti kulturilooningu tase oleks palju madalam rootslaste omast.

Ma ei süüdista noori, vaid usun et viga peitub meis vanemais endis. Lõpu tulime siia, siis pohuus meie ja vanema generatsiooni vahel mõõgatavat vähet. Kuid nüüd on meie ja meile järgneva generatsiooni vahel ületamatu vahe.

Seda väga tõsise olukorra peaksid meie poliitilise kõskorgide juhid hästi tähelepanelikult. Piitlikult võiks öeda nii, et meie

rahvusliku kasvatuse laps on väljа visatud koos ristimisveega, ning mis veel halvem — keegi ei märka sellejaoksi ka tänavu, kuna poliitiline vahel käib äge lõõming lapse nime pärast.

Oleme unustanud oma kohustuse: anda noortele võimalused eesti keele õppimiseks pärast kooli, sest puuduvad vastavad õppeaamatud ja sõnaraamatud. Selleist lähtudes on meie lastelastel eesti keele õppimisevõimalused minimaalsed. Tulevikupilt kujuneks järgnevalt: Eesti koolid on sunnitud lõpetama oma tegevuse õpilaste vähesuse tõttu; järgneva aastakümne ajuses lõpeb eestikeelsete raamatute kirjastamine ja veidi hiljem ajalehtede ilmumine. Kultuuriliises organisatsioonid lõpetavad oma tegevuse liikmete vähesuse tõttu juba pooleteise aastakümne pärast (1985). Noored räägivad siis ainult rootsi keeli. Värmlandi soomlased hoidsid oma keele alal kaks sajandit ja oma kultuuripärandusi veel kauemini, väga viletsas ja tagakiusatud olukorras. Kuidas on see seletatav, et meie siin kõiki kultuuriliisi võimaliusi kasutades kaome juba ühe inimpõlve vahel?

Noortejuht dr Virge Hint mainis kunagi: "Kultuur tuleb viia otse noorte keskele ja mitte ootama jäädа, et noored seda otsima hakkavad. Kirjandusel, kunstidel, teatrel ja rahvuskultuuri eritsedlasel peakeid ise otsima üles noored nende oma organisatsioonides või noorte ürituste". Aga ta ei selgitanud, kuidas see praktiliselt oleks teostatav.

Arvan, et me suudaksime veel palju ära teha noortele eesti keele tähtiiku omandamise võimaluste loomiseks. Kirjastada eesti keele õppeamaatid ja sõnaraamatid. Tuleks luua kontakt noortega nende oma organisatsioonide kaudu.

Koostöö ja veel kord koostöö olgu kõikide eestlaste vahel. Olgu kõik parteipõlitilistes tõldede selles eestluse päästmise aktsioonis!

Lõpetan luuletaja Henrik Visnapuu üleskutsega, mille ta lausiig New Yorgis peetud rõõms 1949.a.: "Ülatgem vastastikuses usalduses ja hea tahtluses käed ühiseks loovaks tööks ja käigem sama teed, mida käis pimedal tsaarivalitsuse ajal meie celmine põlv, kes omaski korras rõõstas "Estonia" ja "Kõnemuise", kongudes tohutud vanavara rikkused Eesti Rahva Muuseumi salve, rajats meie esimese akadeemia Eesti Kirjanduse Seltsi ja selle kirjastuse. Ühendagem kõik kultuuritahtelised selisid ühise ettevõtte juurde!"

E.PETTAI.

Ulatuslikke stipendiume maailmalaagri minejaile

CHENDAJA maailmalaagrisse sel suvel Saksamaal, on ennast registreerinud senini 202 noori Eesti Sõpruskiust Noortemalevast Rootsis. Melva on teinud majandusliikne pingutusi, et kaasa viia võimalikult palju oma liikmeid ja nii on toetusstipendiumeid jagatud lizi 10.000 kroonii ulatuses. Summad on saadud mitmeta fondidest ja Noortemalevas Korjanduses. Jaekamad summadest, toetusi on saadud ka Skautmastrite Kogult 200 krooni ja Gaiderite Peavanema fondist 1100 krooni. Johan Köpu nimeline Eesti Kapital anneta 5500 krooni.

Toetused on läinud osavõtjatele osal preemiate näol nõile, kes endid antud tähtpäeval registreerisid, osalt skaudiõbra korjanduse eduka läbiviimise eest, osalt stipendiumide näol, mis välja loositi maleva laagris "Uudismaal" ja lõpuks stipendiumid, mis välja kuulutati veebruaris. Toimkond jagas stipendiumid järgmistele osavõjatele: "Tõlmaline" lõpkonnast: Tiit Narusk, Rein ja Ants Mertsina, Urmas ja Andres Metelaid, Toivo Vahul, Raivo ja Vello Hansen, Riina, Aarne ja Kaljo Ojasoo, Siim Broberg, Leena Ader. Pärnu lõpkonnast: Alar Pihel, Epp ja Jaan Laas, Harald ja Sigrid Põdrus. "Põhjalatütred-Kalevipoeg" lõpkonnast: Lembit Alho. "Lembitu-Tõrniliinnud" lõpkonnast: Rosmary ja Olev Waher, Susanna Pundi, Heinar Valk. "Viru" lõpkonnast: Mart Õhr, Helmi Raudsepp, "Kalevi" lõpkonnast: Ülo Kenas. "Karu" lõpkonnast: Marjum, Kirsti ja Liis Jaanivald ja Andres Moora.

Gaidide endi poolt kokkupandud Peavanema fondist jagati stipendiume järgmistele fondi liikmetele: Susanna Tomson, Erna Klemmer, Malle Antsmaa, Helvi Klement, Heli Geiring, Leida Helberg. ENSMR tänab kõiki, kes on toetusi võimaldanud ja aidanud kaasa noorte suureravuliseks kogunemiseks maailmalaagris.

Juhan Kütti mälestades

Juhan Kütti

Pühapäeval 19. aprillil lahkus meie keskelt ETK ühistegevuskogu kauaaegne juhataja Juhan Kütti.

Tema ühistegelastest sõbrad olid juba ette valmistamas, et teda väärikalt tähada ja õnnitleda tema 18. juubil saabuva 75.a. sünnipäeva puhul. Nüüd on aga saatus tahtnud, et tema sõpradel ja kaaslastel. Ja seda mitte enam tema pagulaspäevade kodusse Saltsjöbadenis ei hakkapiski Saltsjöbadeni kiriku.

Tartumaal sündinuna lõpetas Juhan Kütt viia pingutusega töö kõrval Tartu Õhtugümnaasiumi. Lõpetanud Tartu ülikooli majandusteaduskonna töötas ta lühemat aega maksuinspektorina Rakveres siirdus aga juba 1927.a. Tallina ühiskaubanduse keskuse ETK teenistusse sekretärina.

Juhan Kütt i elutöö kuulub eesti ühiskaubanduisele ja laimalt teisteiegi ühistegevuse sisse ja laiele kutseoskuslidu ja kvalifitseeritud töötõõdulde ettevalmistamiseks. Viibides õppereisidel Sveitsis, Tootsis ja Soomes veendus areng Eestis nõuab kiiret ja jõulist akaeng Eestis nõuab kiiret ja jõulist isiooni moodsa laialise kaubanduskulturi rakendamiseks ja kvalifitseeritud töötõõdude ettevalmistamiseks kogu ühiskaubanduse rinde ulatuses. ETK ühistegevuskool sai J. Kütt isikus niiöi peaaegu juhatsja ka oma missioonl asus täitma otse ainulaadse dünaamikaga, lakkamatu energiaga, kaasaskiuvka hoo ja vitaalsusega. Juhan Kütt oli samal ajal lektor ja organisaatorija, õhutaja ja pioneer paljadel aladel. Käiku läksid küll lühiajalised ja pikemad kursused, noored ja vanad, rutiinsa äripuhid ja noored müüjad — kõik pidid kordamöida tulema Tallinna, et Kütt koolis oma teadmisi täiendada. Tulemusi mõletame vist kõik kodumaalt: kogu eesti kaubanduse pilt muutus, venepärane hangeldava vürtspoodiku kauplusestüüp kadus ja asendus Skandinaavia tüüpi moodsa kaubanduskultuuriga. Ja kui Juhan Kütt koos paljude ühistegelastega oli sunniitud pagalasena Rootsis siirduma, siis võisid nad siin kohe kogeda, et eesti ühiskaubanduis kauplustesusutuse ja eriti personali ettevalmistuse osas mõneski sektoris oli ette jõõdnud Rootsist. Ei tule siis ka imestada, et Juhan Kütt varsti ka Rootsis rakendati talle nii südamelähedaseie alale, kui ta mus sõbrad eesti ühistegevuskooli majandusjuhtasja ja osalise lektorina Vär Gård'is Saltsjöbadenis.

Juhan Kütt oli ka üks neid, kes temale omane aktiivsuse ja hooga asus eesti ühistegelaste pere koondamisele ja organiseerimisele vabas maailmas. Ta oli juubelikõgutoeste üks toimetajadi, organiseeris suuremaid ja väiksemaid ühistegelaste kokkutulekuid ja aitas iseeti taastada rahvusvahelist koostööd. Tal jätkus aga aega ka kaasa löida Eesti Rahvusnõukogus ja teistes kesksetes eesti organisatsioonides.

Juhan Kütt i õpilase, sõprade ja kaastöölste arv vahas maailmas on suur. Kõik nad ühinevad viimasteks jumalagajätuks oma armastatud õpetaja, tõhlingelise pioneeri, sõdeleva hõimuorja sõbra, eelkõige aga nii sirgejoonelise rahvuslase kalmu ümber.

VIDRIK SALUSTE

†

Martin Pommer'it

mälestavad

perekonnad:

JURI ADILA
ADO PARLO
ELMAR AIBAST
OSKAR PARN
HEINO RIOMAR

Mälestusraha

Eesti Kultuuri Koondises on veel müüa mõningad järele jäänud Eesti laulupidude 100.l. juubelilaulupeo mälestusrahad, mille kavandi on valmistanud skulptor Ernst Gessner.

Nagus mälestusraha on valmistatud proovikojas tembeldatud hõbedast, selle diameeter on 39 mm. Rahaha ühel küljel on vilepuhuja kujutus, teisel pool Tartu Kivisild, mida pilrab tekst "100 aastat Eesti Laulupidu". Rahasid on valmistatud ainult 250-s eksemplaris. Raha hind on koos saatekuludega 50:-

Tellida: Eesti Kultuuri Koondis, Regeringg. 24 II, 111 53 Stockholm. Tel.: 11 31 16. Postiliro: 5 75 88.

Leinateateid

Bristolis Inglismaal suri 3. aprillil Juhan Luik, sünd. 20. jaan. 1910 Tartus.

Crystal Lake's, USA-s suri 4. aprillil Rosalie Tiitus, sünd. 4. dets. 1901 Narvas.

New Haivenis, Usa-s suri märtsi kuul Felix Tandre, sünd. 7. veebr. 1905 Tallinnas.

Adelaides, Austraalias suri 22. märtsil Elli Johanna Meimer, sünd. 1. 1904 Tammistes.

Ameerikas suri Maria Preiman.

Eestis suri aprilli kuul Tooni Kask, h.na Tammik.

Toronto suri 12. aprillil Helene Kull, sünd. 10. jaan. 1880.

Kohaliku elu

GAVLE

Emadepäeva jumaiateenistus

Emadepäeva jumalateenistus Toomase kirikus 3 mail kell 15.00. Teenib õpetaja Voldemar Takkel. Jumalateenistusele järgnevad: 1. Kohapäälse eesti täienduskooli õpilaste etkanaid. 2. Kiriku kohvi, vabatahtliku maksu eest.

STOCKHOLM.

Pensionäride kokkutulek

Pensionäride ühingu liikmete kokkutulek toimub 4 mail ki 13 Eesti Majas. Aastakoosolek. Osavõtust teatada tel.: 38 08 50, 82 69 79 ja 26 58 22.

Samas kohas ja ajal jagatakse välja pileteid nendele, kes 6/4 kooslvõimisel andsid endid üles Nykõpingi sõiduks 21/5 kl. 8 kommikul Rörstrandag. Pilaelila kirikus juuksi Kust (tunnelbana S:t Eriksplani peatus).

Komsomol Torontos

TORONTO — Torontos asutati kevadepühade ajal noorkommunistide organisatsioon mis oli olnud mõnda aega varjusurmas. Eesmärgiks on kõondada oma ümber töölisklassi huvilyised noori.

See toimus kongressil, mis oli pühendatud Lenini sünnipuubelile ja millest võttis lisaks 75-le ametlikule delegaadile osa 18 mittelisjt ja 33 külalist mitmetest teistest Kanada keeltest. Liikmete koguarv on 200 ümber, kuid selle suurendamiseks alustatakse kampaaniat pearõhuga kõik- ning tülkoolõpilastel ning tõstutel noortel. Vastu võetakse noori 14—35 aluasteeti ja liikmemaksu maratakse vastavalt sissetulekule.